

Vjetnamā un kurus ražo Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megas-tar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd. un tā saistītais uzņēmums Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, un īsteno Tiesas spriedumu apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14, spēkā esamību.

- 2) Noilguma tiesiskais regulējums, kas paredzēts Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (2000. gada 16. novembris), 221. panta 3. punktā, ir piemērojams to antidempinga maksājumu iekasēšanai, ko nosaka šī sprieduma rezolūtvās daļas 1. punktā minētās īstenošanas regulas.

(¹) OV C 38, 6.2.2017.

Tiesas (virs palāta) 2019. gada 18. jūnija spriedums — Austrijas Republika/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-591/17) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — LESD 18., 34., 56. un 92. pants — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta infrastruktūras izmantošanas nodeva pasažieru mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Situācija, kurā šajā dalībvalstī reģistrēto transportlīdzekļu īpašnieki ir atbrīvoti no mehānisko transportlīdzekļu nodokļa apmērā, kas atbilst šai nodevai)

(2019/C 270/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Austrijas Republika (pārstāvji: G. Hesse, J. Schmoll un C. Drexel)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un S. Eisenberg, pārstāvji, kam palīdz C. Hillgruber, Rechtsanwalt)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: J. Langer, J.M. Hoogveld un M. Bulterman)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji: Nymann-Lindgren un M. Wolff)

Rezolūtvā daļa

- 1) Ieviešot infrastruktūras izmantošanas nodevu saistībā ar pasažieru mehāniskajiem transportlīdzekļiem un vienlaikus paredzot transportlīdzekļu, kas reģistrēti Vācijā, īpašniekiem atbrīvojumu no mehānisko transportlīdzekļu nodokļa, kas piešķirts vismaz samaksātās nodevas apmērā līdzvērtīgā apmērā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi savus pienākumus, kas tai izriet no LESD 18., 34., 56. un 92. panta.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

- 3) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina trīs ceturtdaļas no Austrijas Republikas tiesāšanās izdevumiem un sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 4) Austrijas Republika sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pati.
- 5) Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 402, 27.11.2017.

**Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 19. jūnija spriedums (Högsta förvaltningsdomstolen (Zviedrija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skatteverket/Memira Holding AB**

(Lieta C-607/17) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Sabiedrību grupa — Brīvība veikt
uzņēmējdarbību — Meitasuzņēmuma nerezidenta zaudējumu atskaitīšana — Jēdziens “galīgie zaudējumi” —
Apvienošanās, kurā mātesuzņēmums pārņem meitasuzņēmumu — Meitasuzņēmuma rezidences valsts tiesību
akti, saskaņā ar kuriem apvienošanās gadījumā zaudējumus var atskaitīt vienīgi uzņēmums, kuram šie zaudējumi
ir radušies)**

(2019/C 270/05)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta förvaltningsdomstolen

Pamatlietas puses

Prasītājs: Skatteverket

Atbildētāja: Memira Holding AB

Rezolutīvā daļa

- 1) Izvērtējot, vai meitasuzņēmuma nerezidenta zaudējumi ir uzskatāmi par galīgiem 2005. gada 13. decembra sprieduma Marks & Spencer (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. punkta izpratnē, tam vien, ka meitasuzņēmuma dalībvalstī apvienošanās gadījumā nav atļauts vienas uzņēmējdarbības zaudējumus pārnest citam nodokļa maksātājam, lai gan mātesuzņēmuma dalībvalstī šāda pārņemšana ir atļauta gadījumā, kad apvienojas divas uzņēmējdarbības rezidentes, nav izšķirošas nozīmes, ja vien mātesuzņēmums nepierāda, ka tam nav iespējams šos zaudējumus izmantot, piemēram, pārdošanas darījuma ceļā, lai tādējādi zaudējumus nākamajos finanšu gados varētu ņemt vērā trešā persona.
- 2) Gadījumā, kad pirmajā jautājumā minētais apstāklis izrādās nozīmīgs, nav nozīmes, ka meitasuzņēmuma rezidences valstī nav neviena cita subjekta, kas apvienošanās gadījumā varētu atskaitīt šos zaudējumus, ja šāda atskaitīšana būtu atļauta.

(¹) OV C 5, 8.1.2018.